

KOMUNITNÉ NOVINY O BARDEJOVČANOCH A ICH MESTE

AHOJ BARDEJOVÍZIE

Mesačník do domácnosti a firiem v Bardejove | Č. 3/2018 | 3. ročník | 28. 3. 2018 | www.ahojbardejov.sk

ZHROMAŽDENIA AJ V BARDEJOVE

V týchto novinách sa väčšinou nevenujeme aktuálnemu spoločenskému daniu na Slovensku. Venujeme sa lokálnym témam a dávame priestor miestnej komunite. Zavraždili však mladého novinára a jeho priateľku, ktorý písal o potencionálnych prepojeniach politických špičiek na organizovaný zločin. Iniciovalo to masové vyjadrenie nesúhlasu so stavom, akým sa robí politika. Prirovnáva sa to často k poslednej kvapke, ktorá preliala pohár trpezlivosti. Ľudia chcú slušné Slovensko. Aký odraz majú tieto udalosti v Bardejove a čo si o tom myslia Bardejovčania? Aj o tom je vydanie tohto čísla.

TÉMA ČÍSLA

BARDEJOV ZA SLUŠNÉ SLOVENSKO

NÁZOR

Text, ktorý vliezol Slovensku pod kožu

„Nad Tatrou sa blýska, hromy divo bijú.“ Janko Matúška ani len netušil, že slová, ktoré sa stali prezentovaním národnej hrdoosti pred viac ako sto sedemdesiatimi rokmi budú tak nadčasové aj dnes. Protestovalo sa aj vtedy. Rok 1843. Pár študentov vyjadruje svoju nespokojnosť so zosadením Ľudovíta Štúra z dôležitej funkcie.

05

FEJTÓN

Spravodlivosti sa tu človek nedomá

Poznáme to. Každý deň sú toho plné správy. Slovenskom otriasla brutálna vražda dvoch mladých ľudí, ktorá bola politikmi „ohodnotená“ na 1 000 000 eur za dolapenie útočníka. Koľké to šťastie, že tie peniaze hýbu svetom. Bankovky vyskladané na stole pána premiéra jedna vedľa druhej a k tomu neuveriteľne „dojemný“ dohovor.

10

BILANCIA

Udalosti posledného mesiaca

Pred mesiacom Slovenskom otriasla zdruvujúca správa. V rodinnom dome vo Veľkej Mači pri Galante boli brutálne zavraždení investigatívny novinár Ján Kuciak a jeho snúbenica, archeologička Martina Kušnírová. Ján Kuciak sa venoval kauzám spájaných s exministrom Jánom Počiatkom a vplyvnými podnikateľmi.

12

PODIEL VINY MÁME MY VŠETCI

SME SPOLUZODPOVEDNÍ ZA PODOBU SÚČASNOSTI

Uplynulý mesiac Slovenskom otriasali udalosti, ktoré zapríčinila vražda dvoch mladých ľudí. Volali sa Ján a Martina. Boli to ľudia ako my. Mali svoje sny, plány, predstavy o živote... Ich príbeh sa neskončil šťastne. Nanajvýš troma bodkami a výkričníkom. Naša malá-veľká krajina sa vďaka tomu dostala na titulky svetových médií. Nie kvôli jej nespočetným krásam, či pre ekonomické výsledky, ale pre barbarský rozliatu krv. Bolo prirodzené, že ulice zaplnili ľudia, ktorí nevôľu a zhrozenie prejavili nahlas. Napriek prúdu konšpirácií, zabitie bezbranného človeka zasiahlo všetkých citiace a normálne uvažujúce bytosti.

Krv na rukách nemá len vrah alebo objednávateľ. Podiel viny máme my všetci, lebo sme spoluzodpovední za podobu súčasnosti, ktorá určuje budúcu tvár našej vlasti. Tá raz bude patriť našim deťom a generáciám po nich.

Prečo sme sa zapojili aj v Bardejove

Aj keď je nemožné zistiť motiváciu každého z desaťtisíc účastníkov zhromaždení naprieč slovenskými mestami, rozhodne môžeme objasniť naše pohnútky. Prečo sme sa my, organizátori z Bardejova, pripojili k iniciatíve Postavme sa za slušné Slovensko?

Hlavným dôvodom bol pocit mrzutosti z toho, že naše mesto mlčalo, kým v iných aj mestečkách vyšli obyvatelia do ulíc a jasne vyjadrili nesúhlas s tým, čo sa dialo na Slovenku. Počas každoročného príchodu Mikuláša (pre iných Deda Mráza alebo Santa Clausa) námestie praská vo švíkoch, no keď sa diala krivda, nebolo tam nikoho. Cítili sme sa byť vnútorne zahanbení. Nielen kvôli sebe, ale predovšetkým zo solidarity a úcty k Jánovi a Martine.

Hanbili sme sa sami za seba

Rovnako sme si uvedomili, že sme zlyhali ako kresťania. Zostali sme ticho. O to viac, že ani miestni občianski aktivisti a novinárska obec sa dovtedy neodhodlali k činu. Hanbili sme sa sami za seba. A tak nás vlastné zmiešané pocity priviedli k tomu, aby sme využili v poradí druhú príležitosť. S pokorou v duši a vierou v prebudenie sme narýchlo pripravili spomienkové zhromaždenie spojené so sviečkovými pochodmi a modlitbami.

Našťastie takýto impulz prijali ľudia, novinári, občianski aktivisti, veriaci aj neveriaci. V piatok 9. marca sa Radničné námestie zaplnilo stovkami Bardejovčanov, ktorí to prežívali podobne. Svojou účasťou chceli povedať

„nie“ násiliu a tiež vyjadriť znepokojenie nad hrami vrcholových predstaviteľov štátu. Mnohí prirovnali atmosféru daného večera k novembrovým dňom roku 1989. Možné to je.

Korupčné myslenie

Príčinou pre nás nie sú fabulované správy, ale realita s pachutou smrti. Postupným odkrývaním pozadia vraždy novinárov, ochrancu našej slobody, sa zhmotňujú podozrenia, o ktorých existencii všetci tušíme a poznáme ich z bežného života. Bez ohľadu na to, aký politický názor zastávame. Korupčné myslenie preniklo do najmenších štruktúr štátnej moci. Rozšírilo sa do takej miery, že si ho už ani neuvedomujeme, prípadne o ňom radšej z obavy mlčíme.

Nie je ľahké z pozície občana zmeniť najvyššie postavených zástupcov ľudu, ale rozhodne môžeme dávať pozor na miestnych zvolených spolubčanov. Znamená to nebáť sa pýtať a dožadovať sa pravdivej odpovede. Lebo našu slobodu si nesmieme dovoliť spútať tak ako nám ohraničili riekou medzi dva vysoké múry.

Ako organizátori sme nikoho neodsúdili, nikomu vedome neublížili, odmietli vystúpenia politikov, dištancovali sa od prejavov násilia a vyzývali na pokojné zhromaždenie. Prečo teda súdia nás? Ved' mnohí nás poznáte. Žijeme a pôsobíme tu v Bardejove. Sme aktívni vo viacerých oblastiach života mesta. Niektorí sme praktizujúci veriaci a iní členmi občianskych iniciatív. Nie je práve náš život najsprávnejšou odpoveďou na pochybnosti a ponosy o našej motivácii? Z nášho pohľadu je to prosté. Chceme, aby bol Bardejov dobrým miestom pre život, kde si

každý spravodlivý človek nájde svoje zázemie a nebude sa báť za svoju prirodzenosť.

Dve zhromaždenia, ktoré sme sa podujali zorganizovať sú prejavom našej vnútornej potreby a túžby, aby naše mesto obchádzali prípady siahajúce hlboko do základov slobody jeho obyvateľov. Kráľovské mesto si zaslúži vyberané správanie každého jednotlivca, ktorý sa podieľa na jeho podobe. Obzvlášť tých so zverenou mocou. Tá má byť výsadou a nie nástrojom.

Dodnes cítime, že sme konali správne a naďalej veríme v silu úprimnej snahy o vyrovnanie sa nielen s minulosťou, ale aj prítomnosťou.

Slová vďaky

Ďakujeme všetkým rečníkom za posolstvá, ktoré predniesli na spomienkových podujatiach: Martinovi Čeluchovi, Mariovi Hudákovi, Františkovi Maxinovi, Pavlovi Hudákovi, Samuelovi Sabolovi, Martinovi Uhriňákovi, Mariánovi Martičekovi, Zuzane Šinaľovej, Ľudmile Kolesárovej, Jozefovi Jarinovi, Mariane Varjanovej, Barbore Oršulákovej, Martinovi Juríčekovi. Hudobnými hosťami boli Timea Jazudeková, Martin Demský s doprovodom a From the inside.

Osobitne vyjadrujeme poďakovanie príslušníkom Policajného zboru SR, Mestskej polície 7v Bardejove a dobrovoľníkom, ktorí dbali na bezpečnosť všetkých účastníkov.

Príslovia 14, 34: „Spravodlivosť dvíha národ, ale hriech je hanbou národov“.

(za organizačný tím Peter Hudák a kol.)

Foto: F. Hažlinský

! Zapojil sa aj Bardejov

ZA SLUŠNÝ BARDEJOV

V roku 2001 som odišiel s manželkou pracovať do zahraničia. Bol som vtedy jeden z najmladších mestských poslancov. Bez veľkého tlaku priznám, že frustrácia z toho, ako sa robia politické rozhodnutia v mestskom zastupiteľstve taktiež prispela k rozhodnutiu odísť. Napriek tomu, že sa od vtedy vymenilo veľa poslancov, mám pocit, že rozhodnutia sa naďalej nerobia v miestnosti, kde zasadá zastupiteľstvo. Aj keď sa to na prvý pohľad môže tak zdať.

Ako potom vysvetliť predaj Centra voľného času, areálu kasární, a mnoho, mnoho ďalších nelogických rozhodnutí. Čo potom rozhoduje? Osobná spriaznenosť, osobné záujmy, služby, lojálnosť, koalície a ich kombinácia. Ale hlavne, schopnosť s týmito atribútmi šikovne pracovať a ostávať vo funkcii niekoľko volebných období.

Tak ako Nežnú revolúciu v 89 spustila udalosť, ktorá iniciovala emócie (policajný zásah proti študentom), tak aj dnešnú mini-revolúciu Za slušné Slovensko (výmenu Fica a Kaliňáka mnohí smutne považujú za revolúciu) spustili emócie vyvolané vraždou mladého novinára.

Efekt bomby a rozbušky

Je zjavná schéma efektu bomby a rozbušky. Bomba je naakumulovaná nespokojnosť ľudí so stavom vytvoreným politikmi, ktorí medzitým podľahli dojmu nedotknuteľnosti a neohrozenosti. Rozbuška je zvyčajne nečakaná vysoko emočná udalosť, keď si prebudení ľudia povedia "dost, pohár pretiekol". Posledná bomba nabitá korupciou a klientelizmom vybuchla bez napáchania veľkých škôd.

Mnohí politici si odľúkli z čela pot, zažehnané. Ideme ďalej. Avšak, pre každého senzibilného, korupciu a klientelizmus podporujúceho alebo tolerujúceho politika s pudom sebazáchovy, by to mal byť dostatočný dôvod na zamyslenie a prehodnotenie postupov. Čo však môžeme robiť v období, keď žiadna rozbuška nebude dlho na obzore?

Kamarát z golfového ihriska

Môj známy, veľký kritik pomerov, sa mi raz sťažoval. Vieš, v tomto štáte to je hrozné. Moja manželka chodí z jedného výberového konania na druhé. Napriek tomu, že je najkvalifikovanejšia, všetko je dopredu dohodnuté. Všetko je o kontaktoch, nikdy by ju nezamestnali v štátnej správe. Tak, to by som tak nenechal!... Tatko zavolať kamarátovi z golfového ihriska. Zuzka teraz robí na úrade vlády.

Foto: red

| Milo Olejár

Smutné je, že je to skutočný príbeh. Rovnako smutné je aj to, že naozaj Zuzka bola kvalifikovaná na túto pozíciu. A pre mňa najsmutnejšie, rovnaké príbehy počúvam aj v Bardejove. Ľudia, ktorí by často oprávnené mali dostať určité zamestnanecké pozície cez výberové konania, ich dostávajú v ponížujúcom procese prosákajú o službu, po ktorej nasleduje samozrejme lojálnosť.

Rovnaké príhody by sme mohli rozprávať aj v súvislosti s prijímaním a vybavovaním Eurofondov a dotácií, kde aj starostovia vedia, že peniaze dostanú, keď projekt bude realizovať dopredu dohodnutá firma. Keďže chcú to najlepšie pre svoju dedinu alebo byť aspoň opäť zvolení, pritaknú.

Nikomu nič v tomto SMERe nedlžím

Áno, sami často živíme systém, ktorý nenávidíme. Prijatím malých alebo väčších výhod. Inými slovami, premena spoločnosti často začína predtým, ako prekročíme prah svojho domu, u nás samých. To je zároveň odpoveď, čo môžeme spraviť do obdobia, kým sa objaví rozbuška. Neplníme tu bombu. Akceptovaním a prispôbovaním sa pomerom, ktoré kritizujeme, robíme práve to.

Práca a život v zahraničí mi dal veľmi veľa životných skúseností, určitý odstup, finančnú nezávislosť. Najviac oceňujem, že som sa nemusel nikoho žiadať o žiadnu službu a nikomu nič v tomto SMERe nedlžím. Nemyslím, že túto výsadu malo veľa ľudí, ktorí ostali.

Vidím veľa ľudí, ktorých si vážim, ktorí sa však rokmi rozhodli, možno aj museli, prispôbo-

vať. Napriek tomu, často rozmýšľam, či som spravil dobre, že som v roku 2001 odišiel. Uvedomujem si, že ak by sme všetci zo Slovenska odišli, týmto spôsobom zmenu k lepšiemu nedosiahneme.

A čo znamená slušnosť v Bardejovských pomeroch? Bolo by slušné zadávať verejné zákazky formou verejných súťaží, zamestnávať formou výberových konaní, rešpektovať vôľu občanov zachovať stromovú alej v bývalých kasárňach, neumožniť postaviť spalovňu dreva, vytvoriť rovnaké podmienky pre každého? Pre mňa najvypuklejší problém ostáva odignorovanie 5000 podpisov Bardejovčanov, ktorí svojho času žiadali zachovať stromovú alej v areáli bývalých kasárňach.

Volajú po slušnosti

Za rovnako neslušné považujem zadávať verejné zákazky pre spriaznené firmy, často mimo Bardejova, zatiaľ čo miestni ľudia musia cestovať za prácou vonku. Áno, máme pekné mesto, ktoré viditeľne opeknelo - v niektorých častiach, inde sa mu naopak vizuálne priťažilo (povodňová ochrana Tople).

Je potrebné mesto okrášliť aj o prvky, ktoré sú nemateriálneho charakteru a sú samozrejme v iných demokraciách. Spájajú sa práve so slušnosťou po ktorej volajú ľudia aj v Bardejove.

"Budem dobrý primátor pre všetkých, ktorí ma volili." Takto si pamätám jednu z viet nemenaného zvoleného primátora v rozhovore v lokálnej TV po vyhnaných voľbách veľa rokov naspäť (slovo "lokálna" nie je odvodená od slova "lokaj"). Dodnes mi utkvela táto veta v pamäti, pretože som si uvedomil, ako rozmýšľajú niektorí, aj miestni, politici. Sú dobrí k tým, ktorí ich volia a podporujú.

Dvojitý meter

Ak nie ste v množine volič a blízki podporovateľ, nepočítajte s rovnakým prístupom alebo priazňou. A už vôbec neuvažujte s vyhratým výberovým konaním, ak sa aj o nejakom dozviete alebo nebodaj zúčastnite. Možno pre politika je to normálna vec. Nie je to však normálne pre ľudí, ktorí volajú po slušnosti a Slovensku bez korupčného prostredia, kde sme si všetci rovní nezávisle na tom koho volíme alebo podporujeme.

Videl som zábery, kde nahnevaní ukrajinskí občania hádzali politikov do kontajnerov na odpadky - doslova. Politici idú často za hranicu akceptovateľného, a často je to aj akceptované. Kým nepríde rozbuška.

O (NE)SLUŠNEJ KRAJINE, KDE ĽUDIA ZAČALI PÍSAŤ POLITICKÉ PREJAVY

Posledné tri roky mám zvláštne. Musela som sa naučiť umyť si vlasy a spraviť make-up za tri minúty. Tol'ko času mi novinári dali, kým zapli kamery. "Môžeme krátky vstup?" Jasné. Ani neviem ako a mala som niekol'ko zamestnaní. Podnikateľ, aktivista, novinár a dnes som v ďalšom leveli - štát ma donútil napísať príhovor.

Na proteste Za slušné Slovensko som rozprávala o strachu mocných a o tom, ako sme dva roky bojovali za ľudskú dôstojnosť v podmienkach, kedy ľudia nechápali, prečo to robíme. Vláčili nás po výsluchoch, po súdoch, šikanovali, bili a keď sme konečne mali v ruke rozsudok, že sme vyhrali, nenašiel sa nikto, kto by prinútil jednu zahraničnú firmu, aby ho dodržiavala. Polícia povedala - my nič nemôžeme. Minister povedal - ja nič nemôžem, som slabý. Oni sú bohatí, majú lóve. Tak kto teda môže? A všetci sa smiali - čo ste blbí, neviete, s kým bojujete? Sme na Slovensku, tu to tak chodí.

Najsilnejšou zbraňou proti moci je poctivosť

Vedeli sme, ale chceli sme tomu systému porozumieť a chceli sme ho usvedčiť. Chceli sme jednoduchým ľuďom vysvetliť, ako vznikajú tie šialené volebné výsledky z východu. Aká obľbovací mašinéria tu funguje. Aké špinavé praktiky sa pritom používajú. A o všetkom sme písali. Môžete si to na internete prečítať.

A mali sme aj atómový kufrík. Boli sme nepodplatiteľní, nemohli si nás kúpiť. Nešli sme po osobnom prospechu, nemohli nami manipulovať. Nemali sme za sebou žiadne prúsery, nemohli nás vydierať. To sú nukleárne zbrane proti každej zvrhlej moci. S poctivosťou nedokáže bojovať.

Najlepšie bolo, že nám to povedali aj samotní ťažiari. Keď im v Smilne došli všetky možnosti, sedeli s nami a jeden anglicky hovoriaci vraví: "Viete, oni sa vás boja." To bola krásna veta, lebo potvrdila, že našim najväčším súperom boli od začiatku naši vlastní ľudia. Slovinci. Tá skorumpovaná časť politikov a úradníkov.

Postav dom, zasad' strom a pošli syna na námestie?

Existuje filozofický pohľad, že v živote prechádzame štyrmi zásadnými obdobiami a v nich prevažujú určité hodnoty: V rannej mladosti slasť, neskôr úspech, v zrelom veku

FOTO: M. V.

| Marianna Varjanová

zodpovednosť a v starobe porozumenie. A súlad s nimi je predpokladom našej životnej spokojnosti a vyrovnanosti.

Keď sa dnes, ako štyridsiatnička dívam na námestia, je mi jasné, že je niečo zle. Ľudia v mojom veku, od ktorých sa očakáva zrelosť a zodpovednosť, si dávajú do facebookových profilov fotky svojich drahých áut, mýlia si prostriedky a ciele a uhýbajú pohľadom, keď sa pýtam, či boli zapáliť na námestí sviečku. A študenti, ktorí si majú užívať mladosť, organizujú protesty a formulujú vyhlásenia, ktorým by som v ich veku ani nerozumela. Sme krajinou, ktorá ma problém, pretože zaostala vo vývoji. My dospelí sme zaostali a je šťastím, že nám to tí mladí pripomenuli. Vyrástli sme, zmocneli, ale dospeli sme? Naozaj?

"Je ľahké sa pýšiť, že sme nikdy nezlyhali, ak sme sa nikdy o nič nepokúsili. Je ľahké namýšľať si, že máme charakter, ak sme ho nikdy v bojových podmienkach neotestovali."

MARIANNA VARJANOVÁ

Nezdá sa mi, že sme tu mali posledné roky nejakú vládu. Dali sme krajinu do rúk ľuďom, ktorí si miesto zodpovedného spravovania vypracovali vymakaný systém jej ožebračovania a systematicky ničili aj základný predpoklad akéhokoľvek rozvoja - naše sebedôverie. Naučili nás pasivitu, odovzdávanosti a čakaniu na záchranu a to s osobným

prispením zástupcov, ktorých si stále znova a v naivnej nádeji volíme aj tu doma.

Je tragédiou očakávať od ľudí, u ktorých absentuje svedomie, že ho nájdu len preto, že sme ich usvedčili z predstierania ich bezúhonnosti. Nemôžeme čakať, že sa zmenia, nemôžeme čakať, že sami odídu. Vlastne to vyzerá, že to môžeme skrátiť celé: Nemôžeme len čakať. Kým sa niečo stane, kým niekto niečo preboha urobí a pozeráť sa zásadne na toho druhého, nikdy nie na seba. Ako zaznelo na jednom proteste: "My sme tí, na ktorých sme čakali." Už sme veľkí.

Osobnosť, nie program rozhoduje

A ako sa do vlády tie mená z transparentov, ktoré žiadame o odchod, dostali? Neprehliadli sme niečo, kým ešte boli neznámi a jedni z nás? Ľudí prijímame do zamestnania, lebo majú krásne životopisy a prepúšťame pre zlyhania ich charakteru a nespoľahlivosť, nie je zložitá uvedomiť si to aj pri voľbách, je to tiež len prijímací pohovor. Osobnosť, nie program rozhoduje.

Vlk, ktorý nevyje, nikdy nenájde svoju svorku

Žiadame výmenu, ktorí teda budú tí praví? Treba byť férový: Je ľahké sa pýšiť, že sme nikdy nezlyhali, ak sme sa nikdy o nič nepokúsili. Je ľahké namýšľať si, že máme charakter, ak sme ho nikdy v bojových podmienkach neotestovali. Veľa ľudí má môju dôveru, málo z nich si to uvedomuje. Je to prosté: Povedzme im, že sa v našich očiach osvedčili a budeme im dôverovať, ak sa rozhodnú zmeniť túto neslušnú krajinu na lepšie miesto pre život. A vyberajme dobre - aj oni budú v pokušení.

Je málo pravdepodobné, že by moje osobné správanie zmenilo svet. Ale moje bezprostredné okolie ovplyvňuje určite. Bez ohľadu na to, čo robia a ako sa správajú iní, je dôležité vedieť, na ktorej strane stojím ja a povedať to nahlas.

Vlk, ktorý nevyje, nikdy nenájde svoju svorku. To najmenšie, čo teraz môžeme urobiť, je svojou tichou prítomnosťou na námestiach ukázať, že si to uvedomujeme.

To ticho nikdy neznelo tak hlasno.

(Marianna Varjanová, aktivistka v kauze ropy v Smilne, podnikateľka v turizme, projektová manažérka Denníka N)

TEXT, KTORÝ VLIEZOL SLOVENSKU POD KOŽU

**„Nad Tatrou sa blýska, hromy divo bijú.“ Janko Matúška ani len netušil, že slová, ktoré sa stali prezentovaním národnej hr-
dosti pred viac ako sto sedemdesiatimi rokmi budú tak nadčasové aj dnes. Protes-
tovalo sa aj vtedy.**

Rok 1843. Pár študentov vyjadruje svoju nespokojnosť so zosadením Ľudovíta Štúra z dôležitej funkcie. Protestujeme aj dnes. Nie je nás osemnásť. Chut' je rovnaká, no dôvod má trpký základ. Číslice protestujúcich sa viažu k niekoľkým tisícom. Slováci ožívajú na hymnický podnet. Pasivita zaobalená do pracovného kolotoča, kolobehu povinnos-
tí, platenia účtov a rozmyšľania o tom, aký bude zajtrajšok, sa začína obracať.

„Zastavme ich bratia, ved' sa ony stratia, Slováci ožijú.“

Od mrazivého pondelkového rána, ktorého scenár sa expresne šíril naprieč Slovenskom a svetom ubehol už mesiac. Ľudia zaplavu-
jú námestia, zomkávajú sa, uvedomujú si svoju občiansku zodpovednosť. Vražda Jána Kuciaka a Martiny Kušnírovej v mojom okolí strhla spŕšku otázok, ktoré niesli podobný obsah. „Stojíš ti to štúdium za to? Nechceš si vybrať inú cestu? Dá sa to predsa ľahšie.“

Ja sa však pýtam, prečo by si ľudia mali vy-
berať tendenčne to najľahšie z najľahšie-
ho? Keby to spravil Ján Kuciak, jeho životný príbeh by pravdepodobne nekončil bodkou. Keby sa rozhodol pre ľahké riešenia, piat-

kové scenáre by boli iné. Slováci ožili pod ťarchou, ktorá zlomila hranicu únosnosti. Ján sa ale rozhodol ísť cestou náročnou, kľu-
katou, plnou urážok, občasných trestných oznámení, ale predovšetkým cestou odhaľo-
vania pravdy, ktorá sa vôbec nepočúva, nečíta a nehľadá jednoducho. V jeho ceste mal plnú podporu blízkych a jeho snúbenice, s ktorou prepájal minulosť a prítomnosť. Novinár a archeologička. Dokonalá dvojka...

„To Slovensko naše posiaľ tvrdo spalo.“

Tak si teda skúste predstaviť situáciu, že by ste namiesto starostlivosti o chorých zvolili inú alternatívu. Ľahšiu. Predstavte si, že by ste namiesto vzdelávania a okresávania štu-
dentských mozgových závitov a charakterov venovali svoju energiu inam. Predstavte si, že by ste vymenili všetky svoje snahy a úsilia o dosiahnutie profesijného sna za jednoduchosť a vaše miesto by zastával niekto s nulovým záujmom. Myslím, že toto je prvý krok k pochovaniu ideálov.

Ten ďalší sa odohral v druhej polovici februára vo Veľkej Mači. Za posledné týždne bolo napísaného dosť, odsúdeného ešte viac. Za expresivitou slov stojí expresivita ohavného činu. Piatky sa zmenili na večery s horkou príchuťou. Slovensko už nechce viac opantávať svoje zmysly v opare klam-
stiev, poloprávd, nevyriešených káz a nečinného prizerania sa. Možno si mnohí povieť, že krajina ostane krajinou ľahos-
tnosti aj potom, keď hlas zhromaždení

utíchnu. Ale blesky sa tentoraz dotkli našej kože naozaj. Výsledkom bolesti bude dlhotr-
vajúci účinok s jazvou v srdci krajiny. Cintorín plný nádejí, ktoré zomreli posledné, prijal medzi seba ďalších účastníkov, ktorí padli pod rukou dvojnásobnej úkladnej a bezpre-
cedentnej vraždy.

Tieto nádeje ale neumreli nadobro. Sú bolestnou, kričiacou a neutíchajúcou pri-
pomienkou boja za pravdu a slušnosť.

„Ale blesky hromu, vzbudzujú ho k tomu, aby sa prebralo.“

Úprimnosť slovenskej hymny, ktorá aj po rokoch lezie pod kožu a spôsobuje nutka-
vé svrbenie. Ľahostajnosť zahadzuje svoj doterajší šat. Chytá sa slov, pretože tie nemožno popraviť. Dnes už nezáleží na per-
centách spred desiatich rokov. Dnes záleží na tom, aby sa toto všetko opäť nezamietlo pod koberec. Záleží na tom, aby sme za svo-
ju slušnosť, poctivú prácu, ktorej zástupcom bol Janko a jeho snúbenica Martina, neplatili svojím životom.

Potrebuje nasledovateľov, ktorí preberú štafetu, ktorých bude Slovensko poznať a chrániť už počas života. Nepotrebuje kričať len vzduchoprázdne heslá, potrebuje konať. Potrebuje byť racionálnymi aktivistami. Takými, akými bol sám Ján Ku-
ciak.

(Zuzana Šinal'ová, študentka žurnalistiky)

Na zhromaždenie v Bardejove prišli ľudia s transparentmi

ŠANCA NA PLATENÚ PRAX POČAS ŠTÚDIA!

Firma GOHR ponúka duálne vzdelávanie na nasledovných stredných školách v odboroch:

Spojená škola Ľudmily Podjavorinskej v Prešove:

2411 K Mechanik nastavovač

2426 K Programátor obrábacích a zváracích strojov a zariadení

Spojená škola Juraja Heinischa v Bardejove

2411 K Mechanik nastavovač

2426 K Programátor obrábacích a zváracích strojov a zariadení

Spojená škola Sabinov:

2433 H Obrábač kovov

2414 L 02 Nadstavba: strojárstvo: obrábanie materiálov

Podnikové štipendium **až do 100 €** mesačne, odmena za prácu od tretieho ročníka, získanie zváracského preukazu a ďalšie výhody!

V prípade zájmu alebo potreby ďalších informácií nás kontaktujte na tel. č. 0915 573 280, alebo mail: personalne@gohr.sk

GOHR s.r.o., Železničná 9, 082 21 Veľký Šariš, www.gohr.sk

NAB3-10

Bardejovské
potulky

Hrubá bašta

15/04/2018
15.00

stretneme sa na námestí
pred radnicou

vstupné: 2 €

u.

fond
na podporu
umenia

NAB3-03

Z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.
Great design idea: Peter Javorík, www.pjdesign.com | 2018

KALENDÁR UDALOSTÍ

Biliard

V Kľušove v Dome športu pri futbalovom štadióne sa uskutoční tretie kolo Východoslovenského biliardového pohára v hre číslo 10. Začiatok je naplánovaný na 9.30.

MAR
31

Futbal, 1. liga žien

Majsterky Slovenska, futbalistky Partizána Bardejov privítajú v rámci dvanásteho kola najvyššej súťaže na mestskom štadióne celok Michaloviec. Ženy zápas odohrajú o 10.00, juniorky začnú hrať o 12.00.

MAR
31

Veľkonočná nedeľa v R66

Veľkonočný akustický koncert DUA K&K! Tie najväčšie Česko-Slovenské covery v podaní týchto dvoch pánov. Štart o 20:00 - Rezervácie stolov v kaviarni alebo na t.č. 0948 403 098. Vstup je voľný.

APR
01

Moje druhé ja

Pozývame vás na vernisáž spoločnej výstavy Janka Lehotského: Moje druhé ja a Victorii Grigorieva: Akvarel. Začiatok je o 16.00 a výstava potrvá do 30.4.2018.

APR
05

Slávka Tkáčová - Acoustic tour 2018

Pozývame vás na akustické turné Slávky Tkáčovej. Kde? Kultúrno-komunitné centrum Bašta, Bardejov. Začiatok: 19.00

APR
27

VIAC NA AHOJBARDEJOV.SK

SÚŤAŽ

**ZAPOJTE SA DO SÚŤAŽE O LÍSTKY
NA KONCERT SLÁVKY TKÁČOVEJ.
SÚŤAŽ O 4 LÍSTKY PREBIEHA NA
FACEBOOKU AHOJBARDEJOV.SK
SÚŤAŽ**

AKO VON Z KRÍZY? SYSTÉMOVÉ ZMENY A REFORMA ŠKOLSTVA

NÁJDIME ODVAHU A UKÁŽME, ŽE TOTO JE NAŠE MESTO

Ešte na začiatku roka 2018 sa Slovenská republika dovnútra aj navonok tvárila ako moderný štát, ktorý patrí do jadra civilizovaného sveta. Novinárska vražda však túto potemkinovskú dedinu rozmetala ako domček z kariet.

Obyvatelia sú znepokojení a majú byť prečo. Prepojenia politických elít na mafiu, korupcia, manipulácia vyšetrovaní a rozkrádanie spoločných zdrojov je na to dostatočným dôvodom. Otázka je, ako z tejto krízy von?

Do úvahy pripadá aj úradnícka vláda

Aktuálne sa diskutujú spôsoby na politické riešenie. Vymenovanie novej vlády s niektorými novými, často pochybnými tvármi, či predčasné voľby. Do úvahy pripadá aj úradnícka vláda, ktorá sa už v minulosti ukázala v Čechách ako celkom funkčná, aj keď bez podpory parlamentu. Tieto zmeny však každopádne hlavné problémy našej spoločnosti nevyriešia a nespokojnosť ľudí ostane stále oprávnená.

Systémové zmeny

Slovensko potrebuje zmeny systémové aj spoločenské. Systémovými zmenami by mali byť určite medzi prvými zmena spôsobu menovania policajného prezidenta, ale aj zmeny v ústavnom systéme. Mali by sme sa začať zaoberať novým volebným systémom (napr. kombinovaný), aby v zákonodarnom zbore mali väčšie zastúpenie regióny. Stabilite by pomohlo aj rozdelenie parlamentu na dve komory, a to aj pri znížení celkového počtu volených zástupcov. Napr. 80 v snemovni a 40 v senáte, ktorý by sa obmieňal po častiach.

V krajinách, kde tento systém funguje, zabezpečuje väčšiu stabilitu pri zmenách vládnych garnitúr. Voľby do senátu by mohli byť nepriame cez samosprávy, alebo by pomohla elektronizácia volieb, čo by ušetrilo nemalé finančné prostriedky. Zabúdať nesmieme ani na súdnu moc.

Určite by sme sa mali venovať zmene voľby sudcov ústavného súdu, kde sa čoskoro budú voliť až 9 noví z 13 sudcov pléna. Ústavnými sudcami musia byť nezávislí odborníci, rozhodne nie politickí nominanti typu Mamojka, Lašáková alebo Brňák.

! Milan Pilip

Najdôležitejšie však budú zmeny spoločenské. Jediná cesta, ako si zabezpečiť čestné a od oligarchov nezávislé politické elity je občiansky aktivizmus a verejná kontrola volených zástupcov. Ľudia na Slovensku sa ozývajú len výnimočne, odpúšťajú politikom veľké prešľapy. Keď sa nám niečo nepáči, naše názory často krát ostávajú doma, maximálne pred pohárom piva. Dôvodom je apatia, ľudia neveria, že môžu niečo zmeniť, ale aj strach. Ale ono to tak vôbec nie je.

“Ľudia v Bardejove sa radi zapájajú do ankiet, petícií a iných nástrojov priamej demokracie, ak sú k tomu vyzvaní. A mnohí môžu potvrdiť, že to funguje.”

MILAN PILIP

Netreba sa báť tých, ktorí označujú verejné prejavy občianskej nespokojnosti za rozvracanie republiky, či dokonca ich spájajú s konšpiráciami o svetovom sprisahaní. Tí, ktorí toto šíria, rozhodne nie sú demokrati a nechcú zmenu k lepšiemu. Občianska kontrola a verejný tlak je najsilnejší a legitímny demokratický mechanizmus, aký majú ľudia vo svojich rukách. Neraz sa to ukázalo. Práve toho sa politici najviac boja.

Ak chceme toto zmeniť, nesmieme zabúdať ani na mladú generáciu, ktorá sa musí naučiť nebáť sa hovoriť svoj názor, ale aj správne sa orientovať v záplave informácií, ktoré dnešná doba internetu prináša. Slovenské školstvo je založené na memorovaní. Na skúškach len odrecitujeme, čo sme sa naučili. Neučíme mladých samostatne myslieť. Netreba nám však objavovať to, čo už dávno funguje inde. Ako príklad nech nám poslúži školský systém v severských európskych krajinách.

Ale aj vo Francúzsku, kde môj známy absolvoval vysokú školu. Na skúške nikoho nezaujímal, koľko má pred sebou kníh, či ťahákov, alebo otvorený internet. Dostal zadanie, projekt musel vyriešiť vlastnou hlavou. Inak by neprešiel.

Ľudia musia byť aktívni

Nesmieme zabúdať ani na verejné dianie v našom najbližšom okolí. Ľudia musia byť aktívni aj na miestnej úrovni. Aj u nás v Bardejove sa stretávame s postojom, že aj tak sa nič nezmení, alebo že sa ľudia dokonca boja, aby oni alebo ich blízki nepišli o prácu, keď sa ozvú. A to je to najhoršie, čoho sa politické elity vedia chytiť. Najlepšie sa vládne na ľudskom strachu.

Príkladom aj Bardejov

Potom sa stáva, že sa s kamennými tvármi rozdáva vysoké odmeny mestským funkcionárom, na ktoré sa všetci skladáme, a rozpredáva sa mestský majetok oligarchom. Ale aj naše elity v meste majú rešpekt, ak občania ukážu záujem a pozerajú sa im na prsty. Môžem to potvrdiť z vlastnej skúsenosti. Ľudia v Bardejove sa radi zapájajú do ankiet, petícií a iných nástrojov priamej demokracie, ak sú k tomu vyzvaní. A mnohí môžu potvrdiť, že to funguje. Spomeniem len úspešne zastavenú výstavbu medzi Dlhým radom a Hurbanovou.

Nájdime odvahu

Ak chceme žiť v slušnej krajine, kde politici nebudú vládnuť v prospech oligarchov, ale slúžiť ľuďom, pracujme na zmene, a začnime od seba. Nájdime odvahu a ukážme, že toto je naša krajina a naše mesto.

(Milan Pilip)

ROZHOVOR S MIESTNYM NOVINÁROM

Mario Hudák, Bardejovčan, 43 rokov. Vyštudoval gymnázium v Bardejove a biológiu na UPJŠ v Košiciach. Po škole žil dva roky v Španielsku, potom šesť rokov v Prahe. Pracoval v kuchyni, v laboratóriu, v marketingu a v obchode. V roku 2007 sa vrátil do Bardejova. V roku 2009 začal ako aktivista občianskeho združenia Parku v meste písať a publikovať. Najprv ako bloger a prispievateľ do miestnych novín. Od roku 2013 pracuje ako novinár postupne pre denník Korzár, týždenníky Prešovské noviny, Bardejovský Reportér, momentálne je redaktorom regionálneho týždenníka My Bardejovské Noviny.

Pôsobíte ako lokálny novinár od roku 2013. Ste známy tiež ako miestny aktivista. Zažili ste počas svojej kariéry strach, obavy o svoju osobu, alebo vyhrážky v súvislosti s vašou prácou?

Zažil. Ešte ako blogerovi a aktivistovi Parku v meste sa mi telefonicky vyhrážal miestny podnikateľ spriaznený s bardejovskou radnicou, že sa mi môže niečo stať. Nepáčilo sa mu, že sa fotografie jeho stavby objavili na našej FB skupine Park v Bardejove. Skončilo to na priestupkovom konaní. Do výfuku auta mi v tom čase niekto napchal handry, trochu to strieľalo, mal som polámané stierače. Nič vážne, také malomestské zúfalstvá.

Vážnejšie to bolo pred dvoma rokmi priamo pri ropnom vrte v Smilne, kde sa Američania z ťažiarkej spoločnosti Alpine Oil and Gas, paradoxne za prítomnosti dvadsiatich slovenských miestnych policajtov snažili na dvoch džípoch preraziť živú reťaz ochranárov a aktivistov. Došlo tam aj k zraneniam. Polícia nechránila záujmy slovenských občanov, ale súkromnej firmy a iba sa prizerala. Bol som tam osobne, situácia bola naozaj vyhrotená, kritická. Mne sa tam jeden známy podnikateľ zo Smilna vyhrážal, že čo tam robím a či si uvedomujem, že môže zariadiť, aby sa mi niečo stalo.

Podobne, ako v prvom prípade, zúfalo seba-vedomí miestni podnikatelia, ktorí si myslia, že s prvým miliónom zožrali aj celý svet. Momentálne čelím policajnému vyšetrovaniu za prečin ohovárania v súvislosti s článkom publikovaným minulý rok ešte v týždenníku Bardejovský Reportér o bardejovských eštébákoch. Dvomi bývalým dôverníkom komunistickej štátnej bezpečnosti sa nepáčil, podali na mňa, ako na bývalého šéfredaktora aj na autorku článku podnet.

Najčerstvejšia skúsenosť je z 9. marca, keď ma ako spoluorganizátora oficiálne ohláseného zhromaždenia v Bardejove

■ Mario Hudák

„Postavme sa za slušné Slovensko“, posadili za bieleho dňa dvaja dôstojníci z bardejovskej kriminálky do auta a začali ma vypočúvať ohľadom oficiálne oznámenej, povolenej a zverejnenej akcie. Aj keď to policajná hovorkyňa neskôr zdôvodnila ako bezpečnostné opatrenie v snahe zabrániť neprírodnostiam na zhromaždení, osobne mi to skôr pripomínalo zastrašovanie. Možno len neprofesionalitou a nezvládnutou komunikáciou. Po takýchto skúsenostiach môžete ako novinár, len veľmi ťažko dôverovať polícii, hlavne tej miestnej.

Ako vnímate nedávnu vraždu mladého Slovenského investigatívneho novinára s priateľkou, ktorý sa zaoberal prepojením politických špičiek s ľuďmi, ktorí by mohli byť zapojení do organizovaného zločinu?

Ako obrovské a tragické zlyhanie politických elít, polície a spravodajskej služby. Počnúc Ficom, Kaliňákom a Gašparom, cez stranu Smer a končiac ich skorumpovanými chápadlami v krajoch, mestách a obciach. Viete, lobisti, oligarchovia a mafiáni sú všade. Na Slovensku, vo Švajčiarsku, Británii aj Amerike. Je ale výsostnou kompetenciou a zodpovednosťou politikov, a to na všetkých úrovniach, ako ďaleko im dovoľia zájsť a ako hlboko si ich pustia do kuchyne, do štátnych a politických štruktúr a hlavne akým spôsobom.

Žiadneho Vadalu ani Kočnera by v živote nenapadlo ísť korumpovať anglického poslanca do snemovne lordov. Preto? Lebo by im cvakli zuby naprázdno. Preto sa mafia orientuje na krajiny a politikov, kde sú zlé zákony, korupčné podmienky, chabá demokracia, paralyzovaná polícia a nefunkčné súdnictvo a kde politici namiesto toho, aby boli neúplatní, priam dychtia potom, aby ich niekto uplatil.

Ako hodnotíte udalosti v našej spoločnosti, ktoré táto vražda spustila? Ovplyvnia udalosti a nálada v spoločnosti aj život bežného Bardejovčana? Vnímate postoje ľudí v Bardejove?

Samozrejme, že ovplyvnia. Stovky Bardejovčanov na protestných protikorupčných zhromaždeniach „Postavme sa za slušné Slovensko“ na Radničnom námestí 9. a 23. marca ukázali, v akej krajine a v akom meste chcú žiť. Ľudia prišli ukázať, že nebudú tolerovať žiadnu korupciu ani na Slovensku, ani v tomto meste. Žiadne ďalšie múry okolo rieky, žiadne ďalšie kogeneračky a biznis teplárne, v ktorých denne horia bardejovské lesy, žiadne nefunkčné benzínky pod oknami bytoviek, žiadne spackané kšefty s budovami a hnedými parkami, za ktoré potom musia daňoví poplatníci platiť miliónové pokuty. Že nebudú tolerovať žiadnu pasivitu mestských poslancov ani radnice. A už vôbec nebudú tolerovať poslancov, ktorí verejne šíria rasistické reči na bardejovskom mestskom zastupiteľstve, ako sa to stalo nedávno.

Hlavným mottom občianskych zhromaždení je slogan „Za slušné Slovensko“. Čo pre vás táto požiadavka znamená?

Slušné Slovensko je pre mňa krajina, kde ľudia majú prirodzenú odvahu žiť slobodne a s rešpektom k druhým. Kde politici slúžia svojim voličom a nedržia sa svojich kresiel a funkcií až do chvíle, kým im ich mafiánsky partáci nezabijú pred očami dvoch nevinných mladých ľudí, pretože nedokázali zakryť svoje kšefty alebo kauzy a mohlo by ich to ohroziť. Jednoducho krajina, kde vládu a o zákonoch rozhodujú predovšetkým morálni a spravodliví ľudia, nie psychopati s hypertrofovanými egami.

Možno to znie ako utopia a možno sme naozaj ešte veľmi mladý národ, ktorý si takýmito vecami musí prejsť, aby dospel, a aby si takýchto ľudí do vlády vedel vybrať. Ale verím, že slušní a morálni ľudia tu sú a že sa to dá. Verím, že tisíce obyčajných ľudí si robia svoju prácu dobre a sú medzi nimi aj poctiví politici, sudcovia, prokurátori a policajti.

Je táto požiadavka aplikovateľná aj na Bardejov? Je spojenie „Za slušnejší Bardejov“ opodstatnené? Kde je priestor byť slušnejší v Bardejove?

Stále je priestor byť slušnejší, správať sa lepšie, viac podporovať dobro, pracovať poctivejšie a lepšie slúžiť iným ľuďom, kdekoľvek žijeme. Či v Bratislave alebo Bardejove. V Bardejove by som s tou slušnosťou

začal priamo na radnici. Budem sa opakovat', ale ak niekto povolí postaviť tepláreň za mestom, ktorá vykupuje zdravé a krásne drevo z okolitých lesov, len aby ho spálila za účelom súkromného zisku, ak niekto povolí obľudný múr okolo Tople, ak niekto povolí stavbu benzínky priamo pod oknami bytoviek, alebo za bizarných okolností predá budovu Centra voľného času, ktorá

slúžila deťom a to všetko urobí bez toho, aby to prediskutoval na verejnom fóre a s Bardejovčanmi, je to veľmi, veľmi neslušné k obyvateľom mesta. A to som sa vyjadril veľmi mierne.

Bol vo vašej kariére novinára článok, ktorý by ste možno s odstupom času opäť nenapísal, prípadne by ste zmenil formu podania informácie alebo tón článku? Vyvíja sa váš osobný žurnalistický štýl?

Určite vyvíja. Písanie je remeslo, ktoré potrebuje skúsenosti, cvik a zručnosť, ako každé iné. Samozrejme, na začiatku boli články stavané formálne inak, ako teraz po niekoľkých rokoch praxe, keď je človek už trochu viac vypísaný a keď za sebou má viac ako tisíc článkov. Obsahovo by som ale nemenil nič, čo som napísal v minulosti, ani ako aktivista, ani ako blogger a ani ako novinár.

(red)

PRISPEJEME K SLUŠNEJŠEJ KRAJINE?

Posledné štyri týždne, resp. udalosti počas nich na Slovensku nastavili zrkadlo nám všetkým v akej spoločnosti žijeme. Jedni zneužívajú svoje postavenie v spoločnosti na úkor nás ostatných a neváhajú sa kvôli nelegálnemu a nemorálnemu zbohatnutiu spojiť a spolupracovať aj s kriminálnikmi.

Zarážajúce je pri tom sledovať, že ani pri takýchto dostatočne evidentných zisteniach prepojenia moci s mafiánskymi kruhmi a nasledujúcich prejavoch arogancie moci voči nám občanom nestratili ich politické strany výraznú podporu, akú by normálny človek očakával.

Túto smutnú skutočnosť si vysvetľujem nasledovnými javmi, ktoré stále nie sú každodennou výbavou nás občanov i verejných činiteľov. Použijem príklady, ktoré poznám z každodennej praxe:

1. Chýba nám väčšia osobná odvaha a statočnosť v každodennom pracovnom a verejnom živote. Najvýraznejšie sa tento fakt prejavuje v školskom prostredí. Výsledkom, resp. potvrdením tohto konštatovania je smutná skutočnosť, že posledné dve volebné školské obdobia na bardejovských školách nebolo viac kandidátov na post riaditeľa školy, ako jeden...

2. Nedostatočne rozlišujeme reálny spoločenský status a morálnu hodnotu podnikateľa, ktorý podniká poctivo a statočne a správa sa k zamestnancom korektne a spravodlivo na rozdiel od podnikateľa, ktorý svoj majetok a financie nadobudol nekalým spôsobom a zákazky získava nie na otvorenom trhu, ale je napojený nekorrektne, často aj kriminálne na verejné zdroje.

3. Boli sme ľahostajní k daniu vo verejnom živote, ako keby od správania verejných činiteľov a ich spôsobu vykonávania moci nezávisela kvalita našich životov. Pri tomto konštatovaní som použil minulý čas v nádeji, že za posledné týždne sme ako spoločnosť dospeli a už menej veríme mýtusu, ktorý vyjadruje veta: „aj tak sa nič nezmení“.

4. Ako člen miestneho zastupiteľstva môžem skonštatovať, že väčšina poslancov

Jozef Jarina

nielen v obciach, ale aj v mestách z rôznych dôvodov rezignovala na využívanie svojich kompetencií v zastupiteľstve.

V zastupiteľstvách tiež často absentuje reálna práca v poslaneckých kluboch, aby napr. skupinovo presadzovali návrhy a podnety občanov, na ktorých sa zhodnú.

5. Na druhej strane - občania sa v našich obciach a mestách len v minimálnej miere zúčastňujú na zasadaniach miestneho zastupiteľstva.

6. Pri závažných porušeniach zákona zo strany tých, ktorí majú dbať na ich dodržiavanie sa v zdravej demokratickej spoločnosti očakáva jasné stanovisko aj od cirkvi. Až na pár osamelých výnimiek, som túto úlohu cirkvi na Slovensku už dve desaťročia nezaregistroval.

Pri tomto konštatovaní však musím povedať, že veľmi oceňujem (určite nielen ja) vyhlásenie členov Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku niekoľko dní po šokujúcej vražde Jána Kuciaka a jeho snúbenice Martiny Kušnírovej, v ktorom priznávajú svoj diel zodpovednosti za tento stav v spoločnosti. Konštatujú, že boli príliš pasívni, pomýlení, pohodlní a ustráchaní.

Udalosti posledných týždňov boli veľmi dôležitým dôvodom, aby sme sa, ako občania demokratickej spoločnosti, zbavili týchto vlastností. Novembrové komunálne voľby budú toho vhodným indikátorom...

(Jozef Jarina, Komunitná nadácia Bardejov)

Veselé veľkonočné sviatky

*Privítajme jar, prišla Veľká noc,
nech šťastia, zdravia a lásky máte moc.
Nech čaro jari v srdci Vás zahreje,
to Vám k veľkonočným sviatkom prajeme.*

Spravodajský portál a noviny

AHOJ
BARDEJOV.SK

SPRAVODLIVOSTI SA TU ČLOVEK NEDOČKÁ...

Poznáme to. Každý deň sú toho plné správy. Slovenskom otriasla brutálna vražda dvoch mladých ľudí, ktorá bola politikmi „ohodnotená“ na 1 000 000 eur za dolapenie útočníka. Kol'ké to šťastie, že tie peniaze hýbu svetom. Bankovky vyskladané na stole pána premiéra jedna vedľa druhej a k tomu neuveriteľne „dojemný“ dohovor s náznamom rozzúrenia v hlase a k tomu neúnavná snaha politickej moci presvedčiť národ o tom, že všetko je v tých najlepších rukách a v moci spravodlivosti.

Čudujú sa a krúčia hlavami, ako je to možné? Na Slovensku je to proste tak. Neraz sme sa o tom presvedčili. Čím väčší priestupok, tým menší trest. Tomu sa teda povie spravodlivosť a rovnováha. Prepadne, zbijem niekoho do bezvedomia alebo ho rovno zabijem, posedím si päť „úžasne“ dlhých rokov a potom hurá na slobodu. Naopak, ak prepadne banku, či vylúpim obchod, nech sa páči 15 rokov je mojich aj s hlbokým opovrnutím.

A tomuto my hovoríme právny štát? Kde je tá spravodlivosť, ktorú nám deň čo deň obíjajú o hlavy v televíznych novinách? Stratila sa niekde v úzadí spolu s terajším vládnym systémom, ktorý sa nedá nazvať ináč ako fraška. Čo na tom, že kvôli pátraniu po pravde prišli o život dvaja mladí ľudia. Čo na tom, že sa to v uliciach hemží občanmi, ktorí žiadajú spravodlivosť a nestrannosť vyšetrenia chladnokrvnej vraždy.

Oni sú predsa na piedestáli a ONI majú moc vo svojich rukách. Urobí sa niekoľko menších opatrení, vymenia sa šachové figúrky a hra sa môže začať odznova. Ešte horšia a ešte kritickejšia. Darma že národ volá po zmene.

Denne vidíme nastajlovaných právnikov a sudcov ako naučenými frázami urobia z odsúdeného trestanca občana s právami, ktorý mal iba zlý deň. Páni politici odetí do značkových oblekov s najnovším smartfónom im na to veselo prikyvujú. Cez odlesky náram-

kových hodínok za 700 000 eur nevidíme ani ten ich falošný úsmev, za ktorý berú tie svoje „ťažko“ zarobené eurá. Kedy konečne spadne opona a táto fraška sa skončí?

Foto: A.G.

| Andrea Galajdová

SITUÁCIA JE ZRELÁ NA PREDČASNÉ VOĽBY

Foto: I. Š.

| Ivan Štefanec

Od brutálnej vraždy novinára Jána Kuciaka a jeho priateľky Martiny Kušnírovej ubehol mesiac a my sme svedkami zemetrasenia, ktoré táto tragická udalosť a všetky podzrenia s ňou spojené urobila v slovenskej spoločnosti a na politickej scéne.

Doteraz nepredstaviteľné veci, ako je dobrovoľný odchod Roberta Fica a Roberta Kaliňáka z vlády sú zrazu skutočnosťou. Na námestiach našich miest vychádzajú desaťtisíce ľudí a celá spoločnosť zažíva pohyb, aký tu nebol

od revolučného roku 1989. Pri rozhovoroch s ľuďmi však stále častejšie dostávam otázku: a čo ďalej?

Čo má byť výsledkom našej spoločnej snahy a zárukou toho, aby sa taká strašná udalosť neopakovala? Odpoveď je, podľa mňa, jasná.

V našej krajine sa musia uskutočniť hlboké a skutočne funkčné zmeny, ktoré zabezpečia nezávislosť Polície a ďalších bezpečnostných orgánov od politických vplyvov, zastavia rozkrádanie vlastných aj európskych financií a umožnia žurnalistom robiť si slobodne a bez strachu svoju prácu. Tých zmien je potrebné oveľa viac. Celá naša spoločnosť musí byť založená na spravodlivosti, na vymožitelnosti práva, ale aj na vzájomnej úcte bez povýšenectva a bez zneužívania akýchkoľvek právomocí. To nebude možné, kým budú na čele štátu ľudia, ktorí priamo zapríčinili, že sa Slovensko dostalo do takéhoto stavu.

Sú to predstavitelia strany Smer-SD a jej spojencov, ktorí umožnili, že naše spoločné peniaze a naša budúcnosť sú premrhávané. Oni odovzdali Slovensko do rúk oligarchom a urobili všetko preto, aby nebolo možné nikoho z „ich ľudí“ za zločiny spravodlivo potrestať. Posledné rošády vo vláde sú len ich zúfalým pokusom získať čas a pozametať za sebou stopy.

Na piatkovom pochode povedali občania jasne čo chcú. Musia byť vypísané predčasné

parlamentné voľby. Súčasné koalíčné vládne strany sklamali a iba občania v predčasných voľbách sú oprávnení rozhodnúť o tom kto dostane mandát, aby vykonal v spoločnosti tak potrebnú očistu. Preto je úlohou nás, opozičných politikov, aby sme pomohli hlasu ulice, aby sme robili všetko pre uskutočnenie zmien v čo najkratšom čase. A musíme na to využiť všetky zákonné prostriedky, v prípade potreby aj referendum. Dlhujeme to nielen zavraždenej dvojici, ale aj všetkým občanom, ktorým záleží na budúcnosti celého Slovenska.

Milí Bardejovčania, veľmi si vážime odvahu každého, kto sa postaví proti bezpráviu a korupcii. Kresťanskodemokratické hnutie svoje snahy a aktivity spojené s nastolením poriadku na Slovensku berie ako úprimnú a oddanú službu. Sme pripravení priložiť ruku k dielu. Veríme, že spoločne to zvládneme, že dáme jasné STOP oligarchom a ich politickým posluhovačom. Slovensko a jeho slušní občania ktorých je väčšina si to zaslúžia.

Milí priatelia, prežívame Veľkonočné obdobie. Sú to sviatky, ktoré nám pripomínajú nádej na večný život, ktorý nám pripravil svojou smrťou a zmŕtvychvstaním náš Spasiteľ. Preto mi dovoľte popriať Vám ich pokojné a miľostiplné prežitie, nech sú nádejou aj na lepšie časy na Slovensku.

(Ivan Štefanec, poslanec európskeho parlamentu, člen predsedníctva KDH)

ODZNELO POČAS PROTESTOV V BARDEJOVE

Pekný večer prajem. Volám sa Samo, mám 25 rokov a som rodený Bardejovčan.

Včera som bol oslovený organizátormi, či by som mohol niečo povedať ako človek mladšej generácie. Tak som si ako prvý povedal, že: „Prečo ja? Ja predsa vôbec nie som ten pravý, aby som tu niečo hovoril. Ja predsa nie som žiadny politik, novinár, právnik, či osoba ktorá by sa v politike vyznala. A v neposlednom rade, nie som ani nejaký rečník a toto tu rozhodne nie je moja komfortná zóna. Veď ja som len taký obyčajný človek, ktorý v rámci Slovenska v podstate nič neznamená.“ Vravím si: „Aby som tam netrepol nejakú hovadinu, tak ja radšej ostanem ticho.“

Potom som však videl vystúpenie pána prokurátora Špirka a uvedomil som si, že ak tento človek, možno aj napriek strachu, neostal ticho, tak ticho nechcem ostať ani ja. A ticho nesmie ostať ani nikto z nás. Ak totiž ostaneme ticho, ak nebudeme verejne protestovať, ak náš hnev a nespokojnosť ostanú len v našich obývačkách, len na našich facebookových nástenkách a vyjadreniach

alebo len pri našich debatách s kamošmi na pive, tak táto vláda túto kauzu ustojí. Tak, ako už ustála mnohé iné, čoho sme už nie raz boli v minulosti svedkami. Preto nesmieme ostať ticho a nesmieme dovoliť vláde Roberta Fica, aby ustála priame prepojenie na mafiu a vraždu dvoch mladých ľudí... mimochodom v mojom veku.

Za posledné roky sme totiž vláde Roberta Fica dovolili ako národ naozaj mnoho. Dovolili sme im, aby z tak krásneho Slovenska vytvorili krajinu, kde keď nepoznáš tých správnych ľudí, kde keď nemáš tú správnu politickú príslušnosť a správne kontakty, tak nevybavíš, nezískaš, nedostaneš, atď. Dovolili sme im vytvoriť krajinu, kde keď si nepohodlný, tak si odstránený. Dovolili sme im zo Slovenska vytvoriť krajinu, kde keď vyhráš voľby, môžeš všetko a keď máš dosť peňazí, tak si ľudí, ktorí môžu všetko, kúpiš.

Preto neostaňme ticho. Ak toto totiž vláda Roberta Fica ustojí, ak jej toto ako občania ustáť dovoľíme, tak si, žiaľ, nič lepšie nezaslúžime.

Neostaňme ticho keď sa kradne, keď sa zavádza, keď sa ubližuje iným. Neostaňme ticho, keď sa vraždia mladí ľudia. Neostaňme ticho, keď naši kamaráti, kolegovia, rodinní príslušníci a najnovšie už aj pán premiér šíria konšpiračné bludy. Konfrontujme ich s pravdou!

Som prekvapený, koľko ľudí v mojom okolí si skutočne myslí, že tieto protesty má na svedomí skoro 90 ročný starý pán spoza mláky. Preto nesmieme ostať ticho! Musíme sa pýtať: „Odkiaľ čerpáš tieto informácie? Ako si overuješ správnosť týchto tvrdení?“ Debatujme s takými ľuďmi. Dokazujme im, že sa mýlia. Len hlavne neostaňme ticho a nerobme sa, že sa nás to netýka.

Aby som to ukončil. O pár rokov sa o týchto udalostiach, ktoré sa teraz dejú budú naše deti možno učiť v škole na dejepise. Ak sa ťa po príchode domov opýtajú: „Mami/Oci a ty si čo vtedy robil? Kde si bol? Bol si ticho alebo nie?“ Čo im odpovieš? Ján Kuciak ticho nebol... česť jeho pamiatke.

(Samuel Sabol)

ZAPÍSAI SME SA AJ DO SVETOVÝCH DEJÍN

Je marketingovou manažérkou Dobrého anjela, účinkuje v relácii RTVS Silná zostava a píše blogy. Žila v Nemecku, ale rozhodla sa presťahovať naspäť na svoj rodný Spiš do Smežian, pretože miluje Slovensko a hory. 23. marca 2018 bola hosťom našej diskusie Reflektor #17, kde sme sa bavili o tom, či na východe ozaj skapal pes.

Ešte predtým ale stihla vystúpiť so svojim príhovorom na našom Radničnom námestí v rámci protestu Som za slušné Slovensko. Ľudmila Kolesárová.

Ľudmila, čo sa to teraz na Slovensku deje?

Na Slovensku sa píše história. Otázka je, že či z toho vyťažíme to dobré, čo ponúka, napriek tomu zlému. Dlhو sme tolerovali veľmi veľa zlých vecí. Už sme ani nestíhali sledovať nejaké kauzy v médiách, stali sme sa imúnnymi. Až smrť dvoch mladých ľudí nás prebrala. Je smutné, že sme potrebovali až niečo také.

Na druhej strane, tá reakcia bola naozaj obdivuhodná, úžasná. Zmobilizovalo sa tak veľa ľudí. Začali hneď fungovať sietovania, regióny, hlavné mesto. Každý konal niečo, čo vedel.

Či len diskutoval, dával robiť odznaky, agitoval cez internet alebo organizoval pochody. Podľa mňa sa ukázala obrovská, obrovská sila občianskej spoločnosti a slušných ľudí. A verím, že na tom dokážeme stavať do budúcnosti.

Sama si sa ponúkla, že vystúpiš na bardejovské

Ľudmila Kolesárová

juvom protestu Som za slušné Slovensko. Prečo?

Presne preto, že som mala pocit, že každý musí niečo urobiť. To najhoršie je v tento moment nerobiť nič. Ale to si myslím celú dobu, nielen teraz, keď zavraždili Jána a Martinu. Ja toho veľa urobiť neviem, nemám kapacity na organizovanie protestov. Ale vidím desiatky ľudí, keď nie stovky, ako ich organizujú. Vidím, ako robia iné veci, hrajú na gitare a podobne. Ja neviem robiť nič také. Ale myslím si, že občas viem niečo povedať, čo by mohlo byť k veci, lebo naozaj žijem dlho medzi ľuďmi a nehanbím sa rozprávať. Tak som si povedala, že to by mohol byť môj príspevok. A keďže som išla tu do Bašty na diskusiu, bolo pre mňa samozrejme niekde po ceste sa zúčastniť zhromaždenia. Bola to moja pomoc. Keby nemala formu príhovoru,

tak by som stavala aparatúru, alebo lepia plagáty. Proste som chcela nejakو pomôcť.

Myslíš si, že nás tieto udalosti ako spoločnosť nejakو poznacia?

Veľmi nás to môže poznačiť v tom zmysle, že sme reálne niečo ako občianska spoločnosť vedená mladými ľuďmi, dokázali. Keď si budeme pamätať, že tu bolo 5 – 6 mladých, z toho jedna dievčina bola tehotná a jedna práve maturovala, ktorí dokázali dostať do ulíc desiatky tisíc ľudí. Dokázali za pár dní zmeniť premiéra a ministra vnútra. To ukazuje veľkú silu občianskej spoločnosti bez ohľadu na to, či sme spokojní s touto zmenou úplne, alebo nie. Ale toto roky rokúce nikto neukázal a je to tu, to by nás mohlo pozitívne poznačiť.

Vražda novinára je však tak hrozná vec, že by nás to mohlo poznačiť aj negatívne. Mohlo by to vyvolať strach. Ale ako vidím, novinári ho nemajú, tak potom prečo by sme ho mali mať my? Môžeme sa z tejto situácie veľmi veľa naučiť.

Zapísali sme sa aj do svetových dejín. Píšu o nás New York Times, The Guardian, a sleduje nás celý svet. Najprv nás sledoval s hrôzou, keď zrazu všetci čítali o talianskej mafii na Slovensku, ale teraz nás ospevuje, lebo sme sa dokázali veľmi slušnou formou postaviť proti niečomu, čo sa nám nepáči. To bolo na tom obdivuhodné, že sa tu štyrikrát zišli desiatky tisíc ľudí a nestal sa žiaden konflikt. To je historicky tak krásna vec, že sa z toho môžeme radowať desiatky rokov.

(Jakub Lenart)

AKO PREBIEHAL POSLEDNÝ MESIAC A ČO SA DIALO V BARDEJOVE

Pred mesiacom Slovenskom otriasla zdrujúca správa. V rodinnom dome vo Veľkej Mači pri Galante boli brutálne zavraždení investigatívny novinár Ján Kuciak a jeho snúbenica, archeologička Martina Kušnírová. Ján Kuciak sa venoval kauzám spájaných s exministrom Jánom Počiatkom a vplyvnými podnikateľmi spájanými so stranou Smer a policajným prezidentom Tiborom Gašparom. Ponúkame vám chronologický prehľad udalostí, ktoré nastali po tomto ohavnom čine na Slovensku a v našom meste.

25.2.2018 nedeľa – v nedeľu večer nachádza polícia v rodinnom dome vo Veľkej Mači mŕtve telá investigatívneho novinára Jána Kuciaka a jeho snúbenice Marty Kušnírovej.

26.2.2018 pondelok – o vražde sa dozvedajú médiá a verejnosť. Rodiny stratili s dvojicou kontakt v stredu 21.2.2018 večer, čo je v súčasnosti potvrdený termín vraždy. Policajný prezident Gašpar na tlačovej konferencii v ten istý deň vyslovuje predpoklad, že vražda súvisela s investigatívnou prácou novinára.

V Bardejove v parku Emila Korbu hŕstka Bardejovčanov prináša fotku zavraždených snúbencov a zapaluje sviečky ako tichú spomienku na zosnulých.

27.2.2018 utorok – premiér Robert Fico za prítomnosti ministra vnútra Roberta Kaliňáka a policajného prezidenta Gašpara detailne informuje o vyšetrovaní. Na stôl nechajú priniesť milión eur v hotovosti ako odmenu za informácie o vražde.

28.2.2018 streda – v ranných hodinách z utorka na stredu vychádza vo viacerých slovenských i zahraničných médiách nedokončený článok Jána Kuciaka, ktorý sa zaoberá pôsobením talianskej mafie na východnom Slovensku a prepojením na vládnu stranu Smer.

2.3.2018 piatok – v obci Gregorovce, odkiaľ pochádzala zavraždená Martina Kušnírová, sa o 15:00 koná pohreb. Martinu pochovejú v bielych svadobných šatách. Od 17.00 sa vo viacerých Slovenských i zahraničných mestách koná pietna spomienka, počas ktorej si cca 50 tisíc ľudí uctí pamiatku zavraždených.

V Bardejove si ľudia naďalej chodia uctiť pamiatku zosnulých do parku Emila Korbu, pamätné miesto sa medzičasom presúva k múru Johna Lennona.

4.3.2018 nedeľa – k aktuálnej situácii sa vyjadrujú traja najvyšší ústavní činitelia. Prezident Andrej Kiska žiada vo svojom prejave predčasné voľby alebo rozsiahlu rekonštrukciu vlády.

6.3.2018 utorok – redakcia Aktuality.sk upozorňuje na fakt, že o osobách podozrivých z prepojenia na taliansku mafiu bolo Slovensko informované Talianskom už pred piatimi rokmi.

8.3.2018 štvrtok – elitný prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Vasil Špirko na tlačovej konferencii oznamuje, že podáva trestné oznámenie na ministra vnútra Roberta Kaliňáka pre podozrenie zo sabotáže. Vasil Špirko informuje, ako mu nemenovaná osoba poskytla citlivé informácie týkajúce sa ministra Kaliňáka a bývalého ministra Jána Počiatka.

9.3.2018 piatok – prezident Kiska, premiér Fico a predseda NR SR Danko sa nevedia dohodnúť na spoločnej deklarácii o tom, že podniknú nevyhnutné kroky, aby upokojili napätú atmosféru a ukončili politickú krízu. Od 17.00 hod. sa konajú v mnohých Slovenských i zahraničných mestách zhromaždenia pod názvom „Postavme sa za slušné Slovensko“, ktoré žiadajú dôkladné a nezávislé vyšetrovanie vraždy za účasti medzinárodných vyšetrovateľov. Podľa odhadov sa na zhromaždeniach schádza 100 až 120 tisíc ľudí.

V Bardejove sa verejné zhromaždenie koná na Radničnom námestí so začiatkom o 19.00. Po úvodnom príhovore jedného z organizátorov Martina Celúcha a prečítaní listu brata zavraždeného Jána Kuciaka sa verejnosti za novinársku obec prihovára miestny investigatívny novinár Mario Hudák. Nasleduje minúta ticha za zavraždených snúbencov. Zhromaždenie pokračuje vystúpením Fera Maxina z kultúrno-komunitného centra Bašta a Pavla Hudáka z občianskeho združenia Vita in suburbium.

Nasleduje príhovor mladej generácie v zastúpení Samuela Sabola, ktorý si môžete prečítať na str. 11. Ako poslední z rečníkov vystupujú zástupcovia cirkví Martin Uhriňák a Marián Martiček. Hudobne zhromaždenie doplnia vystúpenie mladej speváčky Timey Jazudekovej, v ktorom zaznie refrén najznámejšej novembrovej pesničky z roku 1989 Sľúbili sme si lásku. Zhromaždenie sa končí sviečkovým sprievodom okolo námestia a modlitbami za Slovensko. Počet zhromaždených sa odhaduje na 1000 ľudí.

12.3.2018 pondelok – minister vnútra Kaliňák podáva demisiu. Média informujú o stále nových a nových prepojeniach politických špičiek vládnych strán na taliansku mafiu, o ktorej písal Ján Kuciak. Média začínajú spájať s mafiou aj Petra Chudíka.

14.3.2018 streda – europoslanci, ktorí prišli na Slovensko v súvislosti s dvojnásobnou vraždou hovoria o nečinných orgánoch v trestnom konaní, konfliktoch záujmov ohrozujúcich nezávislé vyšetrovanie a spolitizovanom výbere prokurátorov a policajných nominantov. Fico v rámci obhajoby pred europoslancami hovorí o tom, že na východe Slovenska nič nie je.

15.3.2018 štvrtok – premiér Fico podáva demisiu. Prezident Kiska poveruje zostavením

novej vlády Petra Pellegriniho zo strany Smer.

16.3.2018 piatok – v mestách po celom Slovensku sa opäť konajú protesty. Účast' znova presahuje 100 tisíc ľudí.

V Bardejove sa oficiálne zhromaždenie nekoná. Napriek tomu sa od 17.00 v nepriaznivom počasí spontánne schádzajú na Radničnom námestí ľudia a zapalujú sviečky pri studni, o ktorú je opretá veľká fotografia obetí dvojnásobnej vraždy. Počet takto zhromaždených Bardejovčanov sa odhaduje na niekoľko desiatok.

19.3.2018 pondelok – novinári prinášajú nové informácie o prepojeniach talianskej mafie na východnom Slovensku už aj na lokálnych politikov Smeru, miestnu políciu a justíciu.

22.3.2018 štvrtok – po búrlivej situácii na politickej scéne prezident Kiska menuje novú vládu. Dôležitá je pre neho zhoda s Tomášom Druckerom na potrebe výmeny vedenia polície.

23.3.2018 piatok – Ani viac ako mesiac po vražde mladej dvojice sa neskončili obrovské celoštátne zhromaždenia. Ľudia si aj v tento piatok pripomínajú zavraždených snúbencov, protestujú aj proti mafii v štáte. Zhromaždenia sa konajú vo viac ako tridsiatich slovenských mestách i v zahraničí.

V Bardejove sa opäť schádzajú ľudia, ktorí nie sú spokojní s riešením spoločenskej situácie. Zhromaždenie sa začína pár minút po 17.00 privítaním. Martin Celúch za organizátorov číta vyhlásenie bratislavských organizátorov, po ňom nasledujú úvodné príhovory novinára Maria Hudáka a Sue Šinalovej, študentky žurnalistiky z katedry žurnalistiky UKF v Nitre, kde pôsobil i zavraždený novinár.

V ďalšom bloku sa predstavuje Ľudmila Kolesárová, blogerka, zároveň pôsobiaca v neziskovej organizácii Dobrý Anjel a Jozef Jarina z Komunitnej nadácie Bardejov. Tretí vstup začína príhovorom Marianny Varjanovej z iniciatívy Ropa v Smilne, po ktorej k davu prehovorí mladá študentka Barbora Oršuláková. Poslednú dvojicu rečníkov tvorí herec Martin Juríček a Pavol Hudák, aktivista z občianskeho združenia Vita in suburbium. Rečníci vo svojich prejavoch spomínali i lokálne krivdy a neprávnia a tiež apelovali na to, aby Bardejovčania boli odvážni a prejavi-li svoj názor na dianie v krajine a meste.

Hudobne podujatím sprevádza Martin Demský a hudobná skupina From the inside. Zhromaždenie je zakončené slovenskou hymnou a modlitbou za Slovensko. Počet zhromaždených Bardejovčanov sa odhaduje na niekoľko stoviek ľudí. Všetky zhromaždenia prebehli v pokojnom duchu.

(red)

JANÍK VELGOS S NOVÝM REKORDOM

V Sečovciach sa uskutočnili Otvorené Majstrovstvá Slovenska v mŕtvom ťahu, pre všetkých registrovaných a neregistrovaných pretekárov. Súťažilo 180 pretekárov z celého Slovenska. Bardejov reprezentovala Soňa Zbrehová, Slávka Ratvajská a Janík Velgos. Všetci traja úspešne odštartovali rok 2018 a splnili nominačné limity pre reprezentáciu.

S. Zbrehová súťažila ako dorastenka, výkonom 140 kg vybojovala prvé miesto a získala titul Majsterky Slovenska. Slávka Ratvajská súťažila v kategórii do 60 kg, výkonom 130 kg získala titul Majsterky Slovenska a prvé miesto. Janík Velgos nastúpil v kategórii dorastencov, kde zdvihol 260 kg činku, čím si vybojoval zaslúžene titul Majstra Slovenska a prvé miesto vo svojej kategórii.

Preteky boli organizované aj s pomocou SAST, na veľmi vysokej technickej a organizačnej úrovni, čo potvrdili aj pretekári svojimi výkonmi a národnými rekordmi.

V Poľsku už štvrtý titul

Franciszek Szabluk, hlavný organizátor a prezident Poľskej únie trojboju silového, osobne pozval už po štvrtý krát mladého Bardejovčana Janíka Velgosa na Medzinárodné

Janík Velgos sa zapísal do knihy Svetových rekordov

Majstrovstvá Poľska, ktoré sa konali v ďalekom meste Zálesie. Napriek zložitej situácii v klube a v tréningovom procese Janík všetkým ukázal, že právom patrí medzi svetovú špičku v ťahu na lavičke.

Hneď pri prvom pokuse si dal naložiť 320 kg, ktoré s veľkým prehľadom zdvihol a na druhý pokus si dal naložiť 330 kg, ktoré boli zároveň v jeho dorasteneckej kategórii Svetovým

rekordom. Za veľkého ticha v publiku, Janík túto váhu činku 330 kg prekonal, čo spustilo ohromný burácajúci potlesk publika a neopísateľné šťastie jeho tímu, ktorý ho sprevádza na všetkých súťažiach.

Výkonom 330 kg sa oficiálne zapísal v knihe Svetových rekordov, získal štvrtý titul Majstra Poľska a všetkým nepravnikom ukázal, aká je pravá tvár športu... ale to už je iný príbeh.

(red)

BENEFIČNÝ BEH

22. APRÍL, RADNIČNÉ NÁMESTIE

PODPOR „SVOJ“ PROJEKT ŠTARTOVNÝM 10 €

STAŇ SA AJ TY SPOLUTVORCOM A(TRA)KTÍVNEHO BARDEJOVA

PROGRAM:
14:00: Koncert
15:00: Štart behu
HLAVNÝ BEH - 6 km
HOBBY BEH - 2 km
RODINNÝ BEH - 50m

ATRAKTÍVNY BARDEJOV

Komunitná nadácia BARDEJOV

19:30 TOMBOLA

VIAC NA WWW.KNBJSK

GENERÁLNY PARTNER:

HOBBY

PARTNERI:

navek

Richelieu

TRUDON NABYTOK

FRANKA

TESCO

CATERING

S. AUTOSERVIS

UNI KOV

ŽELEZIARSTVO

Slivtour

NAB3-07

Andrej GMITTER

**Prajem krásne
prežitie
veľkonočných
sviatkov**

NAB3-08

Slávka
Trkáčová
acoustic tour 2018

NOVÝ HUDOBNÝ OBJAV VYRÁŽA DO TÝCHTO MIEST:
VSTUPENKY: PREDPREDAJ.SK

hostia
SIMA MARTAUSOVÁ
POVAŽSKÁ BYSTRICA

MARTIN HUSOVSKÝ
PREŠOV

MARTIN HARICH
BANSKÁ BYSTRICA

JANAIS
BRATISLAVA

JAMES EVANS
TRSTENÁ, BARDEJOV

DANIEL
ŠPINER band

MICHAŁ
ŠELEP

MICHAŁ
FEDOR

LUKÁŠ
KONŠŤIAK

25 APRIL POVAŽSKÁ BYSTRICA
19.00 | ZUŠ M. R. ŠTEFÁNÍKA, KONCERTNÁ SÁLA

26 APRIL TRSTENÁ
18.00 | HOTEL RUHÁČ

27 APRIL BARDEJOV
19.00 | BAŠTA - KULTÚRNO-KOMUNITNÉ CENTRUM

28 APRIL PREŠOV
18.00 | LITERÁRNA KAVIAREŇ VIOLA

30 APRIL BANSKÁ BYSTRICA
19.00 | KLUB HAD

01 MAJ BRATISLAVA
19.00 | V-KLUB

PREDPREDAJ .sk

NAB3-09

EDYMAX Benefits

tvoj svet výhod

- Iba u nás telefonujete a smskujete do všetkých sietí po 3 odpracovaných mesiacoch úplne **ZADARMO**.
- Mnoho ďalších benefitov.

www.okamzitapraca.sk

Bezplatná linka **0800 600 200**

NAB2-32

Ahoj Bardejov!. Spravodajský mesačník distribuovaný do všetkých domácností a firiem v Bardejove.
Vydáva: Miloslav Olejár, Gorkého 14, 085 01 Bardejov.
Registračné číslo MK SR: EV 5370/16.

ISSN: 2453 - 8531. **Náklad:** 9600 ks. **Kontakt:** noviny@ahojbardejov.sk. Vydavateľ nezodpovedá za obsah a pravdivosť uverejnených inzerátov a za prípadné spôsobené škody. Všetky práva, vrátane autorských, sú

vyhradené a vykonáva ich vydavateľ. Rozmnožovanie časti alebo celku textov a fotografií akýmkoľvek spôsobom, v slovenskom, ale aj v inom jazyku, je bez písomného súhlasu vydavateľa zakázané.

CERAMIK

Vaša kúpeľňa je u nás

Prevádzka:

**Pod Vinbargom 1, (pri Lidli)
085 01 Bardejov**

tel.: +421/54/488 17 41

+421/54/488 17 42

e-mail: ceramik@ceramik.sk

OTVORENÉ: PO-PI: 09:00-17:00 hod., SO: 08:00-12:00 hod.

👍 Najväčší výber € Najlepšie ceny 👤 Odborný personál 🖨️ Vizualizácia kúpeľní 🚚 Doprava tovaru

NAB2-35

KÚPIM

JEDNOIZBOVÝ BYT NA SÍDLISKU
OBRANCOV MIERU (ŤAČEVSKÁ,
KOMENSKÉHO, BEZRUCHOVA)

PLATBA V HOTOVOSTI
0919 177 755

Fotografia:

- svadobná
- umelecká
- reklamná
- rodinná...

infochellophoto@gmail.com

[f ChelloPhoto](https://www.facebook.com/ChelloPhoto)

**ČERPACIA STANICA LPG
GAS BJ s.r.o.**

**Plyn značky FLAGA
- miešaný na Slovensku
Veľkoobchod a eshop
www.gasbj.sk**

NÁJDETE NÁS NA ŠTEFÁNIKOVEJ 70
(smer na Mokroluh, za Spojenou školou, oproti ČS Arkus)

NAB2-50

AUTOSERVIS ŠTAFEN

**brzdové centrum, emisné kontroly - diesel,
plnenie, opravy klimatizácií**

**DEMONTÁŽ ZALOMENÝCH ŽHAVIČOV
A OPRAVA POŠKODENÝCH ZÁVITOV**

054 / 474 42 30 Duklianska 3741, 085 01 Bardejov

NAB3-05

REŠTAURACIA

Vyvinuli sme jedinečné riešenie pre Vašu reštauráciu:

- kompletne riadenie a správa reštauračnej a hotelovej prevádzky,
- vytváranie a editácia jedál, príloh a ingrediencií,
- vytváranie denného a týždenného menu,
- využívanie aplikácií Čašník, Šofér, Kuchár, Prehľad, Ústredňa a Pokladňa,
- tvorba a jednoduchá editácia miestností,
- správa receptúr,
- správa viacerých pobočiek reštaurácií.

System CControll efektívne spracováva všetky procesy od oslovenia pracovníka cez vyslanie pracovníka za prácou až po konečné vyhodnotenie jednotlivých procesov.

IS CControll je plne automatizovaný systém obsahujúci databázu pracovníkov, klientov a cieľné riadenie manažmentu systému. Všetky procesy v spoločnosti sú archivované a ľahko dostupné v budúcnosti.

www.comein.sk

obchod@comein.sk

0948 183 930